

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення деяких механізмів регулювання банківської діяльності

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину четверту статті 12 доповнити пунктом 6 такого змісту:

“6) щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішень Кабінету Міністрів України, визначених частиною першою статті 266¹ цього Кодексу.”;

2) частину другу статті 72 доповнити абзацом п’ятим такого змісту:

“Особливості **визначення шкоди**, заподіяної протиправними (незаконними) індивідуальними актами **та/або** рішеннями, зазначеними у частині першій статті 266¹ цього Кодексу, **встановлюються** законами України “Про банки і банківську діяльність” та “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”;

3) статтю 77 після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

“3. В адміністративних справах, визначених частиною першою статті 266¹ цього Кодексу, обов’язок доказування шкоди, заподіяної протиправними (незаконними) індивідуальними актами Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішеннями Кабінету Міністрів України, покладається на позивача”.

У зв’язку з цим частини третю - п’яту вважати відповідно частинами четвертою - шостою;

4) у частині третій статті 151:

пункти 2 і 4 викласти в такій редакції:

“2) зупинення рішень Фонду гарантування вкладів фізичних осіб щодо призначення уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та щодо здійснення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, встановлення заборони або обов’язку вчиняти певні дії, обов’язку утримуватися від вчинення певних дій уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, його посадовим особам при здійсненні тимчасової адміністрації або ліквідації банку, а також іншим особам під час реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна банку, віднесеного до

категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”;

“4) зупинення рішень Національного банку України, актів Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій”;

доповнити пунктами 8 і 9 такого змісту:

“8) зупинення дії індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, а також встановлення для Міністерства фінансів України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти **певні** дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що впливають з такого індивідуального акта;

9) зупинення дії індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, а також встановлення для Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, її посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти **певні** дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що впливають з такого індивідуального акта”;

5) пункт 1 частини першої статті 264 після слів “Кабінету Міністрів України” доповнити словами “(крім рішень Кабінету Міністрів України, визначених частиною першою статті 266¹ цього Кодексу)”;

6) доповнити статтею 266¹ такого змісту:

“Стаття 266¹. Особливості провадження у справах щодо оскарження індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку та рішень Кабінету Міністрів України стосовно виведення банків з ринку

1. Правила цієї статті поширюються на розгляд адміністративних справ щодо:

1) законності індивідуальних актів Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку, про затвердження пропозиції Національного банку України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку;

2) законності індивідуальних актів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб про запровадження тимчасової адміністрації у банку, про початок процедури ліквідації банку, про затвердження плану врегулювання та будь-яких інших індивідуальних актів, прийнятих на його виконання, а також індивідуальних актів щодо призначення уповноважених осіб Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, делегування їм повноважень;

3) законності рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку;

4) законності індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання **рішень** Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку;

5) законності індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку.

2. Позовна заява **про** оскарження індивідуального акта/рішення подається до суду протягом трьох місяців з дня оприлюднення **такого акта/рішення** в порядку, визначеному законом. Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

3. Подання позовної заяви, а також відкриття провадження в адміністративній справі не зупиняють дію оскаржуваного індивідуального акта/рішення.

4. Адміністративні справи, **визначені** частиною першою цієї статті, розглядаються у порядку загального позовного провадження.

5. **Під час розгляду** адміністративних справ, **визначених** частиною першою цієї статті, суд перевіряє, чи прийнятий індивідуальний акт або рішення на підставі, у межах повноважень тау спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, які визначають повноваження Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Кабінету Міністрів України та Міністерства фінансів України.

6. **Під час розгляду** адміністративних справ, **визначених** частиною першою цієї статті, суд використовує як підставу для власної оцінки та покладається на кількісні, якісні оцінки та висновки, зроблені Національним банком України, Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, Кабінетом Міністрів України, Міністерством фінансів України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, на підставі яких були прийняті відповідні рішення, **крім** випадків, якщо:

1) оскаржуване рішення/**акт** прийнято з істотним порушенням встановленого порядку його прийняття (порушення, яке істотно вплинуло на результат оцінки);

2) кількісні, якісні оцінки та висновки ґрунтуються на очевидно помилкових відомостях та/або не враховують суттєвих обставин (фактів), за умови врахування яких оскаржуване рішення/**акт** не могло бути прийнято;

3) наявні очевидні розбіжності та/або логічні **суперечності** між кількісними, якісними оцінками та/або висновками;

4) оскаржуване рішення/**акт** прийнято за відсутності повноважень або з **використанням повноважень** всупереч меті, з якою вони надані законом.

7. Суд за **результатами** розгляду адміністративних справ, визначених **частиною першою цієї статті**, може прийняти рішення про:

1) визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта/рішення, визначеного частиною першої цієї статті, або окремих його положень;

2) стягнення з відповідача (**відповідачів**) коштів на відшкодування шкоди, заподіяної його протиправним (незаконним) індивідуальним актом/**рішенням**, якщо така вимога заявлена позивачем одночасно з вимогою про визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта/рішення;

3) відмову в задоволенні позовних вимог (повністю або частково).

8. Особливості визначення розміру шкоди, **заподіяної** індивідуальними актами/рішеннями, **зазначеними** у частині першій цієї статті, **встановлюються** Законом України “Про банки і банківську діяльність”.

9. Визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального **акта/рішення**, визначеного частиною першою цієї статті, або окремих його положень:

1) не відновлює того становища банку, яке існувало до прийняття такого акта/рішення, включаючи **правовий статус** цього банку, та не відновлює становища/прав осіб, які були учасниками банку на момент прийняття такого акта/рішення;

2) не може бути підставою для визнання недійсними, нечинними, протиправними та скасування будь-яких рішень, правочинів або інших дій/визнання протиправною бездіяльності, прийнятих, вчинених або допущених у процедурі виведення неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку;

3) не породжує будь-яких прав осіб, які були учасниками банку на момент прийняття такого індивідуального акта/рішення, крім права на відшкодування **заподіяної** шкоди.

10. Суд не може прийняти будь-яке інше рішення, що може мати наслідком зупинення/припинення розпочатої процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку та/або ліквідації банку”.

2. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

1) частину четверту статті 22 викласти в такій редакції:

“4. На вимогу особи, якій завдано шкоди, та відповідно до обставин справи майнова шкода може бути відшкодована і в інший спосіб, зокрема, шкода, завдана майну, може відшкодовуватися в натурі (передання речі того ж роду та тієї ж якості, полагодження пошкодженої речі тощо), **якщо інше не встановлено законом**”;

2) абзац перший частини третьої статті 23 викласти в такій редакції:

“Якщо інше не встановлено законом, моральна шкода відшкодовується **грошовими коштами**, іншим майном або в інший спосіб”;

3) перше речення частини другої статті 393 викласти в такій редакції:

“2. Якщо інше не встановлено законом, власник майна, права якого порушені внаслідок видання правового акта органом державної влади, органом влади Автономної Республіки Крим або органом місцевого самоврядування, має право вимагати відновлення того становища, яке існувало до видання цього акта”;

4) статтю 1173 доповнити частиною другою такого змісту:

“2. Особливості відшкодування шкоди, завданої у результаті виведення **неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку** на підставі протиправних (незаконних) індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, **рішень Кабінету Міністрів України особам, які на дату прийняття таких індивідуальних актів або рішень, відповідно, мали статус учасників такого банку встановлюються** Законом України “Про банки і банківську діяльність” та Законом України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”;

5) абзац перший частини першої статті 1192 викласти в такій редакції:

“1. Якщо інше не встановлено законом, з урахуванням обставин справи суд за вибором потерпілого може зобов'язати особу, яка завдала шкоди майну, відшкодувати її в натурі (передати річ того ж роду і такої ж якості, полагодити пошкоджену річ тощо) або відшкодувати завдані збитки у повному обсязі”.

3. Абзац другий частини першої статті 173 Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88) викласти у такій редакції:

“Не допускається арешт майна/коштів банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України “Про банки і банківську діяльність” (крім ліквідації банку за рішенням його власників), майна/коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, а також заборона вчинення дій іншим особам під час реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, та банку, що ліквідується відповідно до Закону України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”.

4. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) статтю 5 доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

“3. Єдиним способом захисту прав осіб, які є (були) учасниками банку і права та інтереси яких були порушені внаслідок виведення **неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку** на підставі протиправного (незаконного) індивідуального акта Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішення

Кабінету Міністрів України, є відшкодування завданої шкоди у грошовій формі.

4. Визнання протиправним (незаконним) індивідуального акта/рішення, **зазначеного** в частині третій цієї статті, не може бути підставою для застосування **способів** захисту у вигляді визнання недійсними, нечинними, протиправними та скасування будь-яких рішень, правочинів або інших дій/визнання протиправною бездіяльності, прийнятих, вчинених або допущених у процедурі виведення неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку”;

2) частину другу статті 76 доповнити абзацом **п’ятим** такого змісту:

“Особливості **визначення шкоди**, завданої у результаті виведення банку з ринку **або ліквідації банку** на підставі протиправних (незаконних) індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, **рішень Кабінету Міністрів України особам, які на дату прийняття таких індивідуальних актів або рішень, відповідно, мали статус учасників такого банку, встановлюються** Законом України “Про банки і банківську діяльність” та Законом України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”;

3) у статті 150:

у першому реченні частини четвертої слова “на майно або грошові кошти неплатоспроможного банку, а також на майно або грошові кошти Фонду гарантування вкладів фізичних осіб” замінити словами “на майно (активи) або грошові кошти неплатоспроможного банку, банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України “Про банки і банківську діяльність” (крім ліквідації банку за рішенням його власників), а також на майно (активи) або грошові кошти Фонду гарантування вкладів фізичних осіб”;

частину шосту - дев’яту викласти в такій редакції:

“6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення тимчасової адміністрації або ліквідації банку, заборони або встановлення обов’язку вчиняти певні дії, обов’язку утримуватися від вчинення певних дій Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, його посадовим особам, у тому числі уповноваженим особам Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, при здійсненні тимчасової адміністрації чи ліквідації банку, а також зупинення дії рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України, індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, а також **шляхом** встановлення для Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та

фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що впливають з таких рішень/актів.

7. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення дії рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів) Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій.

8. Не допускається забезпечення позову шляхом заборони відповідачу вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій за позовами власників або кредиторів неплатоспроможного банку, банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (крім ліквідації банку за рішенням його власників), до таких банків або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

9. Майно (активи) або грошові кошти клієнта неплатоспроможного банку або банку, щодо якого прийнято рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (крім ліквідації банку за рішенням його власників), на які судом накладено арешт до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних або дня прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність" (крім ліквідації банку за рішенням його власників), можуть бути передані приймаючому або перехідному банку у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб особи, в інтересах якої накладено арешт. При цьому передані майно (активи) або грошові кошти залишаються обтяженими відповідно до ухвали суду про накладення арешту".

5. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) статтю 5 доповнити частинами третьою і четвертою такого змісту:

"3. Єдиним способом захисту прав осіб, які є (були) учасниками банку, та права та інтереси яких були порушені внаслідок виведення **неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку** на підставі протиправного (незаконного) індивідуального акта Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішення Кабінету Міністрів України, є відшкодування завданої шкоди у грошовій формі.

4. Визнання протиправним (незаконним) індивідуального акта/рішення, **зазначеного** у частині третій цієї статті, не може бути підставою для

застосування **способів** захисту у вигляді визнання недійсними, нечинними, протиправними та скасування будь-яких рішень, правочинів або інших дій/визнання протиправною бездіяльності, прийнятих, вчинених або допущених у процедурі виведення неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку”;

2) частину другу статті 73 доповнити абзацом **п’ятим** такого змісту:

“Особливості **визначення шкоди**, завданої у результаті виведення банку з ринку **або** ліквідації банку на підставі протиправних (незаконних) індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, **рішень Кабінету Міністрів України особам, які на дату прийняття таких індивідуальних актів або рішень, відповідно, мали статус учасників такого банку, встановлюються** Законом України “Про банки і банківську діяльність” та Законом України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”;

3) частину шосту - восьму статті 137 викласти в такій редакції:

“6. Не допускається забезпечення позову шляхом зупинення дії рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів) Національного банку України, а також встановлення для Національного банку України, його посадових та службових осіб заборони або обов’язку вчиняти певні дії, обов’язку утримуватися від вчинення певних дій.

7. Не допускається забезпечення позову шляхом:

1) накладення арешту на майно (активи), у тому числі грошові кошти, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", яке належить або підлягає передачі чи сплаті Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", і знаходиться у нього чи інших осіб;

2) встановлення заборони або обов’язку Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", їх посадовим особам, іншим особам під час реалізації Фондом гарантування вкладів фізичних осіб майна (активів) банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, вчиняти певні дії або встановлення обов’язку для таких осіб утримуватися від вчинення певних дій;

3) зупинення дії рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, індивідуальних актів Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України, індивідуальних актів Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення

неплатоспроможного банку з ринку, а також встановлення для Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, їх посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти **певні дії**, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, що впливають з таких рішень/актів.

8. Майно (активи), у тому числі грошові кошти, клієнта банку, на яке судом накладено арешт до дня віднесення цього банку до категорії неплатоспроможних або **дня** прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України “Про банки і банківську діяльність” (крім ліквідації банку за рішенням його власників), може бути передано приймаючому або перехідному банку у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб особи, в інтересах якої накладено арешт. При цьому передане майно (активи), **у тому числі грошові кошти**, залишається обтяженим відповідно до ухвали суду про накладення арешту”;

4) статтю 141 доповнити частиною десятою такого змісту:

“10. Зустрічне забезпечення не застосовується щодо позовів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, які подані ним в межах процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку”.

6. У Законі України “Про банки і банківську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30):

1) частину першу статті 2 доповнити з урахуванням алфавітного порядку терміном такого змісту:

“професійне судження – вмотивований, **об’єктивний, неупереджений** та обґрунтований висновок та/або оцінка Національного банку України щодо фактів, подій, обставин, осіб, що ґрунтується на **знаннях і досвіді службовців Національного банку України**, на комплексному та всебічному аналізі інформації та документів, поданих до Національного банку України в межах передбачених законодавством процедур та отриманих Національним банком України, у тому числі в результаті здійснення ним банківського регулювання та нагляду, а також на інформації з **офіційних джерел**”;

2) у статті 6:

друге речення частини третьої виключити;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

“У разі суперечності норм інших законів (включаючи кодекси) з нормами цього Закону, норми цього Закону мають перевагу”;

3) частину дванадцятую статті 42 викласти в такій редакції:

«Голова правління банку, головний бухгалтер банку, **голова та члени ради банку** вступають на посаду після їх погодження Національним банком України. **У разі якщо після завершення строку розгляду повного пакета документів Національний банк України не повідомив банк про рішення**

щодо погодження на посаду голови або члена ради банку, кандидат вважається погодженим на відповідну посаду»;

4) у статті 67:

після частини другої доповнити **шістьма** новими частинами такого змісту:

“При здійсненні банківського нагляду та нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення Національний банк України має право застосовувати професійне судження.

Професійне судження формується Національним банком України з урахуванням таких принципів:

рівноцінності сутності та форми (оцінка правочинів, операцій, обставин та подій з точки зору їх суті та форми);

співмірності (пропорційності) (урахування обставин та умов конкретної ситуації, щодо якої формується професійне судження та приймається відповідне рішення (зокрема, розмір банку, складність, обсяг, види, характер здійснюваних ним операцій, організаційна структура банку, профіль ризику банку, особливості діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу), діяльність банківської групи, до складу якої входить банк, фінансовий стан банку та власників істотної участі в ньому);

обґрунтованого сумніву (здійснення додаткової/поглибленої перевірки/аналізу правочинів, операцій, обставин та/або подій, щодо яких формується професійне судження та приймається відповідне рішення, за наявності обґрунтованого сумніву щодо них);

комплексного аналізу (дослідження всіх обставин та умов конкретної ситуації при формуванні професійного судження та прийнятті відповідного рішення).

Професійне судження може застосовуватися Національним банком України під час будь-якої оцінки осіб, правочинів, операцій, обставин, подій (як за якісними, так і за кількісними **показниками**), що здійснюється Національним банком України в межах виконання покладених на нього наглядових функцій (зокрема, оцінки фінансового стану банку, ризиків, притаманних його діяльності, життєздатності бізнес-моделі банку, адекватності капіталу та ліквідності банку ризикам, на які наражається або може наражатися банк, якості корпоративного управління в банку, ефективності систем управління ризиками та внутрішнього контролю, у тому числі у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, впливу ризиків і стрес-факторів на ефективне надійне та розсудливе управління банком, фінансову стабільність і захист інтересів вкладників та інших кредиторів банку).

Документи, у яких викладене професійне судження, мають бути підписані/затверджені/погоджені/схвалені Головою Національного банку України або уповноваженим(и) на такі дії службовцем(ями) Національного банку України.

Рішення Правління Національного банку України та Комітету з питань нагляду та регулювання діяльності банків, нагляду (оверсайту) платіжних систем, прийняті із застосуванням професійного судження, можуть бути оскаржені в судовому порядку.

Документ, у якому викладене професійне судження, крім рішень Правління Національного банку України та Комітету з питань нагляду та регулювання діяльності банків, нагляду (оверсайту) платіжних систем, може бути переглянутий у встановленому Національним банком України порядку Комітетом з питань нагляду та регулювання діяльності банків, нагляду (оверсайту) платіжних систем за зверненням особи, якої він стосується. Особа має право клопотати про перегляд відповідного документа протягом 15 робочих днів з дня його отримання»;

У зв'язку з цим частини третю - шістнадцяту вважати відповідно частинами дев'ятою – двадцять другою;

частину двадцятую виключити;

5) статтю 73 після частини першої доповнити трьома новими частинами такого змісту:

“Прийняття рішення щодо застосування конкретного заходу впливу із переліку заходів впливу, визначених частиною першою цієї статті, є виключною компетенцією Національного банку України, визначеною законом.

Рішення Національного банку України про застосування заходу впливу обов'язково має містити:

відомості про встановлені обставини (факти);

кількісні, якісні оцінки та висновки Національного банку України, включаючи висновки про наявність ознак провадження банком ризикової діяльності, що загрожує інтересам вкладників чи інших кредиторів банку, та обґрунтування адекватності застосування відповідного заходу впливу, що ґрунтуються на встановлених обставинах (фактах);

відомості про результати розгляду **пояснень/заперечень** банку або іншої особи, яка стала об'єктом перевірки Національного банку України та щодо кої прийнято таке рішення (у разі наявності)”.

Національний банк України у разі розгляду питань щодо застосування заходів впливу запрошує у визначеному ним порядку для надання пояснень/заперечень уповноважену(их) особу(осіб) банку або іншу особу, яка стала об'єктом перевірки Національного банку України та щодо якої має бути прийнято таке рішення»;

У зв'язку із цим частини другу - десяту вважати частинами **п'ятою - тринадцятою**;

6) у статті 75:

у частині першій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

“1) банк протягом 30 календарних днів поспіль допустив порушення мінімального значення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та/або нормативу достатності основного капіталу, встановленого нормативно-правовими актами Національного банку України, що розраховується щодаки - два і більше разів”;

пункти 2 і 3 виключити;

у пункті 4:

в абзаці першому слова і цифру “звітний місяць допустив зменшення на 5 і більше відсотків” замінити словами і **цифрами** “30 календарних днів поспіль допустив порушення”;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

“щомісячно - один раз”;

пункти 4¹ і 5 виключити;

у частині шостій цифри “180” замінити цифрами **“120”**;

у частині сьомій слово “семи” замінити словами **“семи робочих ”**;

частину восьму викласти в такій редакції:

“Національний банк України має право прийняти рішення про визнання діяльності банку такою, що відповідає законодавству, або про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у будь-який час протягом **120** днів з дня віднесення банку до категорії проблемних”;

у частині дев'ятій цифри “180” замінити цифрами **“120”**;

7) у статті 76:

у частині першій:

абзац перший доповнити словами “наявності хоча б однієї з таких підстав”;

у пункті 1 цифри “180” замінити цифрами **“120”**;

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2) зменшення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та/або нормативу достатності основного капіталу на 50 і більше відсотків від мінімального рівня, встановленого нормативно-правовими актами Національного банку України”;

пункт 3 виключити;

частину другу замінити чотирма новими частинами такого змісту:

“Національний банк України має право прийняти рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у разі, якщо банк не виконав у встановлений договором або визначений законодавством України строк свої зобов'язання перед вкладниками та іншими кредиторами через недостатність коштів.

Національний банк України, за наявності підстав, визначених частиною першою цієї статті, приймає рішення про віднесення проблемного банку до категорії неплатоспроможних у будь-який час незалежно від строку перебування банку в категорії проблемних.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних:

1) повідомляє про це рішення банк, учасників банку та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб для вжиття ним заходів, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

2) оприлюднює повний текст рішення з обґрунтуванням його прийняття на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України з урахуванням вимог Закону України "Про захист персональних даних" та надає для опублікування в газетах "Голос України" або "Урядовий кур'єр" інформацію про оприлюднення повного тексту рішення. З дня оприлюднення повного тексту рішення на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України банк, учасники банку, вкладники, інші кредитори та контрагенти банку вважаються повідомленими про прийняте Національним банком України рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Розпочата процедура виведення неплатоспроможного банку з ринку не може бути зупинена/припинена, у тому числі у разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних актів Національного банку України та/або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що були підставою для її початку”.

У зв'язку із цим, частини третю - п'яту вважати відповідно частинами шостою - восьмою;

8) у статті 77:

частину п'яту викласти в такій редакції:

“Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку:

1) повідомляє про це банк, учасників банку та надсилає рішення до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб;

2) оприлюднює повний текст рішення з обґрунтуванням його прийняття на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України з урахуванням вимог Закону України "Про захист персональних даних" та надає для опублікування в газетах "Голос України" або "Урядовий кур'єр" інформацію про оприлюднення повного тексту рішення. З дня оприлюднення повного тексту рішення на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України банк, учасники банку, вкладники, інші кредитори та контрагенти банку вважаються повідомленими про прийняте Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку”;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

“Розпочата процедура ліквідації банку не може бути зупинена/припинена, у тому числі у разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних актів Національного банку України та/або Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що були підставою для її початку”.

У зв’язку з цим частини сьому і восьму вважати відповідно частинами восьмою і дев’ятою;

у частині восьмій після слова “банк” доповнити словами “як юридична особа”, а слова “осіб та фізичних осіб - підприємців” замінити словами “осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань”;

у частині дев’ятій слова “рішення про затвердження ліквідаційного балансу та звіту ліквідатора” замінити словами “звіту про виконання ліквідаційної процедури та ліквідаційний баланс”;

9) статтю 79 викласти в такій редакції:

“Стаття 79. Оскарження рішень Національного банку України

Банк або інші особи, які охоплюються наглядовою діяльністю Національного банку України, мають право оскаржити в суді в установленому законодавством порядку рішення, дії або бездіяльність Національного банку України чи його посадових та службових осіб.

Особливості оскарження рішень (індивідуальних актів) Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних, про відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідацію банку встановлюються Кодексом адміністративного судочинства України.

Визнання протиправним (незаконним) та скасування індивідуального акта Національного банку України, зазначеного у частині другій цієї статті, або окремих його положень:

не відновлює того становища банку, яке існувало до прийняття такого акта/рішення, включаючи відновлення правового статусу цього банку, та не відновлює становища/прав осіб, які були учасниками банку на момент прийняття такого акта/рішення;

не може бути підставою для визнання недійсними, нечинними, протиправними та скасування будь-яких рішень, правочинів або інших дій/визнання протиправною бездіяльності, прийнятих, вчинених або допущених у процедурі виведення неплатоспроможного банку з ринку/ліквідації банку;

не породжує будь-яких прав у осіб, які були учасниками банку на момент прийняття такого індивідуального акта/рішення, крім права на відшкодування завданої шкоди.

Застосування положень цієї статті та/або відшкодування шкоди, завданої учаснику (учасникам) банку внаслідок протиправного (незаконного) віднесення банку до категорії неплатоспроможних, відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідації банку, відповідно до статті 79¹ цього Закону

не звільняє такого учасника (учасників) від цивільної, адміністративної або кримінальної відповідальності за свої дії”;

10) доповнити статтею 79¹ такого змісту:

“Стаття 79¹. Відшкодування шкоди, завданої учаснику банку внаслідок протиправного (незаконного) віднесення банку до категорії неплатоспроможних, відкликання у банку банківської ліцензії та ліквідації банку

У разі визнання протиправним (незаконним) та скасування рішення (індивідуального акта) Національного банку України, зазначеного у частині другій статті 79 цього Закону, особа, яка була учасником банку на момент прийняття такого рішення (індивідуального акту) має право на відшкодування шкоди, заподіяної таким рішенням (індивідуальним актом), у порядку, встановленому законом, з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

Обов’язок доказування завданої шкоди та її розміру покладається на учасника банку.

Відшкодування упущеної вигоди здійснюється у розмірі **доходів, які** учасник банку міг би реально одержати, **але** прийняте рішення (індивідуальний акт) Національного банку України стало єдиною і достатньою причиною, яка позбавила цього учасника **можливості їх отримати**. Упущена вигода відшкодовується лише **у разі** якщо така вигода не була врахована під час оцінки реальних збитків (вартості акцій).

Реальні збитки визначаються у розмірі вартості акцій банку на день **прийняття** рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних/відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку (далі у цій статті - день врегулювання).

Вартість акцій визначається у розмірі суми, яку б покупець, який володіє усією необхідною інформацією та даними, сплатив би на день врегулювання за акції банку із врахуванням майбутніх перспектив банку, враховуючи реальний фінансовий стан банку (у тому числі його регулятивний капітал, ліквідність та якість активів), бізнес-модель банку та його структуру, а також ринкові умови (у тому числі доступність ліквідності і вартість фінансування) та макроекономічну ситуацію.

Вартість акцій визначається у звіті про стан фінансово-господарської діяльності банку, що складається міжнародно визнаною аудиторською фірмою, яка відповідає критеріям, визначеним Національним банком України. **Така оцінка фінансово-господарської діяльності банку та вартості акцій призначається судом, який розглядає справу про відшкодування завданої шкоди.**

Суд покладає обов’язок з укладення договору з визначеною ним аудиторською фірмою про проведення оцінки фінансово-господарської діяльності банку та вартості акцій на Національний банк України.

Позивач зобов'язаний внести на депозитний рахунок суду попередньо визначену суму витрат, пов'язаних з проведенням оцінки фінансово-господарської діяльності банку та вартості акцій.

Звіт аудиторської фірми про стан фінансово-господарської діяльності банку не може бути відхилений судом.

Звіт аудиторської фірми про стан фінансово-господарської діяльності банку прирівнюється до висновку експертизи, призначеної відповідно до процесуального законодавства України. Такий звіт підлягає опублікуванню на сторінках офіційного інтернет-представництва Національного банку України.

Вартість акцій визначається, ґрунтуючися на розсудливій та реалістичній оцінці відповідно до міжнародних стандартів оцінки із урахуванням особливостей функціонування банків (включаючи вимоги до регулятивного капіталу, дотримання яких необхідне для продовження діяльності банку).

У разі, якщо фінансовий стан банку на день врегулювання, визначений аудиторською фірмою, свідчить, що розмір зобов'язань банку перевищував розмір активів банку, вважається що банк не міг діяти безперервно (не мав перспектив продовжити діяльність) та **матеріальна шкода не завдана**. Якщо за результатами аудиту/оцінки встановлено, що розмір активів банку перевищував розмір зобов'язань банку, таке перевищення не є достатнім доказом того, що **матеріальна шкода завдана**.

До процедури визначення вартості акцій та особи, яка проводитиме оцінку, не застосовуються положення Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність" та статті 8 Закону України "Про акціонерні товариства".

Під час оцінки фінансово-господарської діяльності банку на день врегулювання до уваги **береться** інформація/дані, відомі станом на день проведення такої оцінки, включаючи інформацію/дані, отримані після прийняття рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних/відкликання банківської ліцензії та ліквідації банку.

З метою проведення аналізу фінансово-господарського стану банку на день врегулювання аудиторська фірма застосовує міжнародні стандарти фінансової звітності у частині, яка застосовується щодо банків.

У разі, якщо законодавство встановлювало спеціальний режим для реструктуризації або рекапіталізації банків на обмежений період часу для стабілізації банківської та фінансової систем, відповідність банку таким зменшеним регуляторним вимогам протягом такого обмеженого періоду, а також незастосування санкцій за порушення вимог до регулятивного капіталу та/або інших вимог і показників не **можуть** вважатися достатнім доказом позитивної вартості акцій.

З метою уникнення безпідставного збагачення учасників банку у результаті врахування фінансової підтримки (ліквідності, поповнення капіталу, гарантій тощо) банку, наданої/внесеної державою (Кабінетом Міністрів України, Національним банком України, Міністерством фінансів України) до/після дати врегулювання, оцінка вартості акцій повинна базуватися на **таких** припущеннях:

1) у день врегулювання банк повинен негайно сплатити/повернути будь-яку фінансову підтримку, включаючи стабілізаційні кредити, рефінансування або інші кредити, надані Національним банком України як кредитором останньої **інстанції**, а **фінансовий стан банку повинен** оцінюватися з урахуванням фінансових втрат банку, які він зазнав би внаслідок здійснення таких платежів. У **разі** якщо для здійснення виплат банк був би вимушений продавати свої активи, а **також** за відсутності будь-яких інших ринкових індикаторів до вартості таких активів застосовуються коригуючі коефіцієнти для майна/гарантій, яке є прийнятним для забезпечення виконання зобов'язань за кредитом для екстреної підтримки ліквідності, та порядок його врахування, встановлені Національним банком України на день врегулювання;

2) після дня врегулювання жодна підтримка ліквідністю (окрім доступу до стандартних інструментів регулювання ліквідності Національного банку України), поповнення капіталу, гарантії, програми викупу активів чи інша форма державної підтримки не будуть надаватися державними органами (включаючи Національний банк України та Фонд гарантування вкладів фізичних осіб). У **разі** якщо у реальності така підтримка була надана, оцінка майбутніх перспектив та показників банку повинна здійснюватися, базуючися на припущенні, що така підтримка не надавалася.

Будь-який платіж, отриманий учасником (учасниками) банку у процесі ліквідації банку або внаслідок виконання плану врегулювання, зменшує на відповідну суму розмір завданих реальних збитків.

Відшкодування шкоди здійснюється виключно у грошовій формі. Відшкодування шкоди в інший спосіб, зокрема, відшкодування в натурі (передання речі того ж роду та тієї ж якості тощо) не допускається”.

7. Статтю 74 Закону України “Про Національний банк України” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами) викласти у такій редакції:

“Стаття 74. Оскарження рішень, дій або бездіяльності Національного банку чи його посадових та службових осіб

Рішення (нормативно-правові акти чи індивідуальні акти), дії або бездіяльність Національного банку чи його посадових та службових осіб можуть бути оскаржені до суду виключно з метою встановлення їх законності. Особливості оскарження окремих рішень Національного банку встановлюються законом.

Оскарження рішення, акта або дії Національного банку не зупиняє їх виконання. Забезпечення позову шляхом зупинення дії рішень Національного банку, а також встановлення для Національного банку, його посадових та службових осіб заборони або обов'язку вчиняти певні дії, обов'язку утримуватися від вчинення певних дій, не допускаються”.

8. У Законі України “Про акціонерні товариства” (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50-51, ст. 384 із наступними змінами):

1) частину шосту статті 1 викласти в такій редакції:

“6. Особливості правового статусу, створення, діяльності, припинення, виділу акціонерних товариств, у тому числі неплатоспроможного банку, перехідного банку, створеного Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, що провадять діяльність на ринках фінансових послуг, визначаються законами, що регулюють порядок надання фінансових послуг, здійснення банківської діяльності, діяльність системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення банків з ринку. У разі суперечності норм цього Закону з нормами законів, що регулюють порядок надання фінансових послуг, здійснення банківської діяльності, діяльність системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення банків з ринку, норми законів, що регулюють порядок надання фінансових послуг, здійснення банківської діяльності, діяльність системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення банків з ринку, мають перевагу”;

2) частину першу статті 22 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

“розміщення акцій під час виведення неплатоспроможного банку з ринку, у тому числі створення та приведення у відповідність з вимогами банківського законодавства діяльності перехідного банку”.

9. Частину четверту статті 4 Закону України “Про виконавче провадження” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542) доповнити пунктом 11 такого змісту:

“11) Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про початок процедури тимчасової адміністрації або ліквідації банку”.

10. У Законі України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень” (Відомості Верховної Ради України, 2016р., № 1, ст. 9 із наступними змінами):

1) частину першу статті 27 доповнити пунктом 13² такого змісту:

“13²) актів приймання-передачі нерухомого майна неплатоспроможного банку перехідному банку, що створюється відповідно до статті 42 Закону України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”;

2) доповнити статтю 31³ такого змісту:

“Стаття 31³. Особливості проведення реєстраційних дій щодо нерухомого майна банків, що виводяться з ринку

1. Державна реєстрація права власності на нерухоме майно банку, що виводиться з ринку відповідно до Закону України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”, передане приймаючому або

перехідному банку, здійснюється відповідно до цього Закону з урахуванням вимог Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

2. Реєстраційні дії щодо нерухомого майна, зазначеного в частині першій цієї статті, проводяться незалежно від місцезнаходження такого майна у строк, що не перевищує двох робочих днів з дня подання відповідної заяви органу або суб'єкту, щоздійснюють повноваження у сфері державної реєстрації прав».

11. Статтю 55 Закону України "Про нотаріат" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383 із наступними змінами) після частини дев'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

"Посвідчення угод про відчуження майна (активів) банків, що виводяться з ринку, з приймаючим або перехідним банком здійснюється відповідно до цього Закону з урахуванням вимог Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

У зв'язку з цим частини десяту - одинадцяту вважати відповідно частинами одинадцятою - дванадцятою.

12. У Законі України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 2:

пункт 5 викласти у такій редакції:

"5) інвестор - держава в особі Міністерства фінансів **України** або в особі банку, в якому держава є власником частки понад 75 відсотків акцій, - у разі прийняття рішення Кабінетом Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку або особа, яка виявила намір і надала Фонду письмове зобов'язання про придбання акцій неплатоспроможного банку або перехідного банку у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку";

пункт 6² виключити;

пункти 11 і 13 викласти в такій редакції:

"11) приймаючий банк - банк, що не належить до категорії проблемного або неплатоспроможного, який **бере** участь у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку шляхом приймання від цього банку частини або всього майна (активів) та зобов'язань";

"13) продаж банку - продаж інвестору **всіх або частини акцій**, які йому не належать, перехідного банку або неплатоспроможного банку";

2) у частині другій статті 4:

пункт 8 викласти у такій редакції:

"8) здійснює заходи щодо:

підготовки до запровадження процедури виведення банку з ринку, у тому числі організаційні заходи щодо проведення відкритого конкурсу та визначення найменш витратного способу виведення банку з ринку;

проведення процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, у тому числі шляхом виконання плану врегулювання, здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банку”;

пункт 12 виключити;

3) у частині п'ятій статті 12:

пункт 8 викласти в такій редакції:

“8) погоджує умови відчуження **всього** або частини майна (активів) та всіх або частини зобов'язань із урахуванням черговості, **визначеної** статтею 52 цього Закону, приймаючому банку, умови продажу неплатоспроможного банку інвестору або утворення перехідного банку, передачу йому всіх або частини майна (активів) та всіх або частини зобов'язань, з урахуванням черговості згідно із статтею 52 цього Закону, і його продажу інвестору”;

доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

“9¹) ухвалює рішення про надання кредиту перехідному банку відповідно до частини дванадцятої статті 41¹ цього Закону”;

пункт 15 викласти у такій редакції:

“15) затверджує ліквідаційний баланс та звіт про виконання ліквідаційної процедури”;

4) у частині першій статті 19:

пункт 10¹ виключити;

доповнити пунктом 13¹ такого змісту:

“13¹) доходи, отримані від надання кредиту перехідному банку відповідно до частини дванадцятої статті 41¹ цього Закону”;

5) у частині другій статті 20:

у пункті 2 слова “у тому числі витрат Фонду, передбачених частиною восьмою статті 39 цього Закону” виключити;

пункт 7 викласти у такій редакції:

“7) надання кредиту перехідному банку, створеному з метою, визначеною пунктом 2 частини шістнадцятої статті 42 цього Закону, на підставі рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, у порядку та на умовах, визначених нормативно-правовими актами Фонду”;

у пункті 8 слова “спеціалізованої установи” виключити;

6) у статті 36:

частину четверту викласти у такій редакції:

“4. Початок тимчасової адміністрації або будь-які дії, що вживаються Фондом на виконання плану врегулювання, не є підставою для припинення, розірвання або невиконання договорів про надання послуг (виконання робіт), які забезпечують операційну та господарську діяльність банку, зокрема договорів з платіжними системами, **про надання** клірингових, розрахункових послуг, про оренду **рухомого та нерухомого майна, про надання** комунальних послуг, послуг зв'язку, охорони тощо.

Приймаючий/перехідний банк є правонаступником неплатоспроможного банку за такими переданими договорами з моменту відчуження/передачі майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку. Такі договори виконуються на тих самих умовах, **на яких вони** були укладені з банком до часу визнання його неплатоспроможним. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку Фонд, приймаючий/перехідний банк, неплатоспроможний банк мають право вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України”;

частину п'яту доповнити пунктами 2¹ та 6 такого змісту:

“2¹) накладення нових обтяжень чи обмежень на майно (активи) (у тому числі арештів, заборони прийняття рішень про продаж або про вчинення інших дій);

б) заміна кредитора у зобов'язанні банку на договірній основі, крім випадків передачі всіх або частини майна (активів) та зобов'язань приймаючому або перехідному банку”;

пункт 1 частини шостої викласти у такій редакції:

“1) виплати коштів за вкладами вкладників за договорами, строк яких закінчився, та за договорами банківського рахунку вкладників. Зазначені виплати здійснюються в межах суми відшкодування, що гарантується Фондом, в національній валюті України. Вклади в іноземній валюті перераховуються в національну валюту України за офіційним курсом гривні, встановленим Національним банком України до іноземних валют на кінець дня, що передує дню початку процедури виведення Фондом банку з ринку (у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку з підстав, визначених статтею 77 Закону України "Про банки і банківську діяльність", - станом на кінець дня, що передує дню початку процедури ліквідації Фондом банку”;

доповнити частиною 6¹ такого змісту:

“6¹. Виконавча дирекція **Фонду** має право прийняти рішення про незастосування обмежень, встановлених пунктами 1 та 5 частини п'ятої цієї статті, до зобов'язань (крім зобов'язань перед пов'язаними з банком особами) системно важливого банку, віднесеного Національним банком України до категорії неплатоспроможних (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону).

У разі, якщо інформація про проведені операції свідчить про перевищення фактичних залишків на рахунках клієнтів або встановлених лімітів після дати відчуження/передачі, приймаючий/перехідний банк набуває право вимоги до відповідного клієнта, а клієнт набуває зобов'язання повернути визначену банком суму коштів.

У разі, якщо інформація про проведені операції свідчить про те, що зобов'язання приймаючого/перехідного банку перед клієнтом після дати відчуження/передачі є більшими, ніж фактично передані залишки на

рахунках, приймаючий/перехідний банк набуває зобов'язання повернути відповідну суму коштів клієнту, а клієнт набуває право вимоги до приймаючого/перехідного банку на таку суму коштів”;

частину восьму викласти у такій редакції:

“8. Дія Кодексу України з процедур банкрутства на банки не поширюється”;

доповнити частинами десятою та одинадцятою такого змісту:

“10. Визнання банку неплатоспроможним є підставою для зупинення на строк **запровадження** тимчасової адміністрації та/або до дати укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку внесення змін до системи депозитарного обліку цінних паперів неплатоспроможного банку та/або перехідного банку та/або відповідного власника цінних паперів неплатоспроможного банку, крім дій, які здійснюються на вимогу Фонду відповідно до цього Закону. На вимогу Фонду з метою виконання плану врегулювання внесення необхідних змін до системи депозитарного обліку цінних паперів такого банку здійснюється відповідними депозитарними установами невідкладно (негайно).

11. Відчуження або передача всіх або частини майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку на користь приймаючого/перехідного банку, після затвердження плану врегулювання, який передбачає виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону, здійснюється відповідно до статей 40 та 42 цього Закону з такими особливостями:

1) дозволи, погодження, згоди, отримання яких передбачено законодавством та **які** є необхідними в процесі відчуження або передачі майна (активів) на користь приймаючої сторони, **крім** передбачених цим Законом, вважаються отриманими/наданими;

2) вимоги щодо обов'язкового нотаріального посвідчення правочинів з майном (активами) неплатоспроможного банку не застосовуються;

3) положення законодавства щодо обмеження строків внесення інформації до державних реєстрів про права на майно (актив) неплатоспроможного банку (у тому числі щодо накладених обтяжень на таке майно (активи) не застосовуються;

4) положення законодавства про переважне право на придбання частки не застосовуються;

5) приймаючий/перехідний банк, якому відчужені або передані майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку, має провести верифікацію та ідентифікацію осіб, майно (активи) та зобов'язання яких передані з неплатоспроможного банку, протягом 180 днів з дня передачі;

6) майно (активи), включене до реєстрів на передачу, але не були відчужені або передані на користь приймаючого/перехідного банку на підставі договору(ів) (змішаного договору/акту(ів) приймання-передачі), можуть передаватися на підставі договору(ів) в управління

приймаючому/перехідному банку. У такому **разі** таке майно (активи) не включається до ліквідаційної маси неплатоспроможного банку протягом строку, визначеного таким(и) договором(ами). Приймаючий/перехідний банк, Фонд і неплатоспроможний банк вживають заходів для усунення причин, що перешкоджають відчуженню або передачі **майна**, та після їх усунення відчужують або передають майно (активи) на користь приймаючого/перехідного банку відповідно до договору(ів) (змішаного договору), укладеного відповідно до статті 40 цього Закону, або акта(ів) приймання-передачі;

7) отримання приймаючим/перехідним банком дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію у разі передачі майна (активів) та зобов'язань не вимагається.

Положення цієї частини не застосовуються у разі відчуження в подальшому приймаючим/перехідним банком **переданого** майна (активів)”;

7) у статті 39:

у пункті 4 частини третьої слово “ліквідації” замінити словами “виконання ліквідаційної процедури”;

частину четверту доповнити абзацом **третім** такого змісту:

“Кабінет Міністрів України, Міністерство фінансів України, Міністерство юстиції України, інші міністерства та державні установи, та підпорядковані їм підприємства та організації, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, **Центральний депозитарій цінних паперів**, Національний банк України та Фонд зобов'язані координувати свою діяльність, здійснювати відповідні дії для забезпечення належної комунікації між собою, іншими органами державної влади та установами (у тому числі учасниками депозитарної системи України), своєчасно підготувати документи та прийняти рішення, необхідні для забезпечення виконання вимог цього Закону, в межах своїх повноважень з метою виконання плану врегулювання, у тому числі у разі участі держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, Фонд має право здійснювати всі необхідні дії для виконання плану врегулювання, незважаючи на положення інших законів та кодексів”;

частину шосту викласти у такій редакції:

“6. Незалежно від положень інших законів, нормативно-правових актів, статутів, договорів чи проспектів, Фонд здійснює свої повноваження та вживає необхідних заходів **для** виконання плану врегулювання, у тому числі за участю держави:

без повідомлення та отримання згоди учасників, боржників, кредиторів, контрагентів неплатоспроможного або приймаючого/перехідного банку за будь-якими договорами.

Учасники, кредитори банку, контрагенти банку за будь-якими договорами не мають права вимагати припинення або дострокового

виконання зобов'язань банку та/або відшкодування їм збитків, понесених внаслідок виконання плану врегулювання”;

частину дев'яту виключити;

8) у статті 39¹:

у частині першій цифри “3-5” замінити цифрами “2-5”, а після слова “встановлюється” доповнити словами “нормативно-правовими”;

частину сьому після слова “серед” доповнити словами “банків, а також”;

9) у статті 40:

у назві слова “активів і” замінити словами “майна (активів) та”;

частини п'яту і шосту викласти в такій редакції:

“5. Зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому банку за їхньою балансовою вартістю на підставі договору про переведення боргу за реєстром зобов'язань. Договір про переведення боргу укладається без необхідності отримання згоди кредиторів (вкладників). При цьому внесення змін до договорів з кредиторами (вкладниками) не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків боржника перед відповідними кредиторами (вкладниками) неплатоспроможного банку.

6. Передача майна (активів) неплатоспроможного банку здійснюється на підставі договорів про передачу майна (активів) та/або договорів про відступлення права вимоги за реєстром майна (активів). При цьому згода відповідних боржників не вимагається. Приймаючий банк набуває усіх прав та обов'язків кредитора щодо майна (активів), яке передається відповідно до договорів про передачу майна (активів) та/або **договорів** про відступлення права вимоги, разом із правами за договорами забезпечення таких вимог. Внесення змін до договорів з відповідними боржниками не вимагається”;

частину сьому доповнити абзацами **другим та третім** такого змісту:

“З моменту **укладення таких** договорів приймаючий банк набуває всіх прав на майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку, права і обов'язки за якими передаються відповідно до укладених договорів.

Орган, що проводить державну реєстрацію прав на майно (активи), у тому числі обтяжень на таке майно (активи) або обмежень на розпорядження (у тому числі арешт), здійснює державну реєстрацію на підставі цих договорів або витягів з них, засвідчених керівником приймаючого банку. Орган, що проводить державну реєстрацію прав на майно (активи), не має права вимагати для здійснення реєстрації інші документи, що підтверджують набуття права на майно (активи), ніж ті, що визначені цим Законом”;

у частині десятій:

в абзаці першому слова “завершення відчуження активів і” замінити словами “**укладення** договорів відчуження майна (активів) та”;

абзаци другий і третій викласти у такій редакції:

“Після укладення договорів, визначених частинами п'ятою і шостою цієї статті:

1) учасники, боржники, кредитори (крім Фонду) неплатоспроможного банку або його контрагенти за будь-якими договорами, у тому числі права і обов'язки щодо яких не передані приймаючому банку, не можуть вимагати позбавлення приймаючого банку прав на передане йому майно (активи) або зменшення обсягу таких прав, та”;

абзац п'ятий виключити;

10) у статті 41:

частину третю викласти у такій редакції:

“3. З дня затвердження плану врегулювання, яким передбачено продаж неплатоспроможного банку інвестору:

1) Фонд відповідно до закону набуває права розпорядження акціями (паями) банку від імені будь-якої особи, яка є учасником **такого банку**, пов'язаною з **таким банком** особою, без необхідності додаткового оформлення повноважень на продаж акцій (паїв);

2) учаснику банку забороняється розпоряджатися акціями (паями) банку у будь-який спосіб, у тому числі шляхом їх відчуження, передачі в забезпечення чи управління. Відомості про таке обтяження акцій на вимогу Фонду **вносяться** до системи обліку прав власності на акції в депозитарній системі;

3) будь-які правочини, вчинені учасниками банку всупереч вимогам цієї статті, є нікчемними.

4) Фонд зобов'язаний прийняти рішення та вжити заходів щодо зменшення розміру статутного капіталу, визначення нової номінальної вартості акцій банку та/або про деномінацію акцій банку, якщо розмір регулятивного капіталу банку є меншим за розмір статутного капіталу банку. **У такому разі**, статутний капітал банку визначається рівним одній гривні.

5) з метою визнання збитків Фонд має право прийняти рішення про проведення додаткової емісії акцій шляхом обміну зобов'язань (**конвертації зобов'язань**) банку перед власниками коштів за субординованим боргом, вимог кредиторів банку, які є пов'язаними з таким банком особами, **вимог інших кредиторів у зворотному порядку** черговості, встановленої статтею 52 цього Закону, в акції банку, з вжиттям у подальшому заходів, визначених пунктом 4 цієї частини;

б) Фонд має право здійснювати зменшення/ збільшення статутного капіталу у випадках, визначених цим Законом, у спрощеному порядку та з урахуванням таких особливостей:

повідомлення акціонерів про скликання загальних зборів не здійснюється, проекти порядку денного не надсилаються і не розміщуються, повноваження загальних зборів виконуються Фондом одноосібно. Рішення Фонду з питань, що належать до компетенції загальних зборів, оформлюється письмово (у формі рішення). Таке рішення Фонду має статус протоколу загальних зборів акціонерного товариства;

згода акціонерів, кредиторів або контрагентів неплатоспроможного банку за будь-якими договорами на зменшення/збільшення статутного капіталу такого банку не вимагається;

положення законодавства щодо переважного права акціонерів на придбання акцій, а також про максимальну кількість акціонерів приватного акціонерного товариства не застосовуються;

аудитор (аудиторська фірма) та суб'єкт оціночної діяльності не залучаються;

положення законодавства про обов'язковість визначення ринкової вартості майна (активів) банку та акцій банку не застосовуються;

копія зареєстрованого проспекту емісії акцій (або змін до нього) акціонерам та особам, які є учасниками розміщення акцій, не надається;

банк звільняється від сплати державного мита;

Фонд здійснює конвертацію зобов'язань неплатоспроможного банку перед визначеними цим Законом кредиторами в акції без визначення їхньої ділової репутації та попереднього погодження набуття, збільшення істотної участі;

дата подання змін до статуту неплатоспроможного банку на погодження до Національного банку України та на реєстрацію державному реєстратору вважається датою погодження змін Національним банком України та реєстрації державним реєстратором;

дата фактичного подання документів до Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку для реєстрації випуску акцій вважається датою реєстрації випуску акцій неплатоспроможного банку. Підтвердженням фактичного подання належних документів вважається наявність відмітки Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про прийняття документів (реєстраційний індекс);

дата подання належних документів до Національного банку України, державного реєстратора, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку визначається за відміткою відповідного державного органу про прийняття документів (реєстраційний індекс);

усі реєстраційні дії здійснюються державним реєстратором за місцезнаходженням Фонду”;

абзац п'ятий частини шостої виключити;

доповнити частиною чотирнадцятою такого змісту:

“14. Усі або частина повноважень Фонду, визначених у цій статті, можуть бути делеговані Фондом уповноваженій особі Фонду”;

11) статтю 41¹ викласти у такій редакції:

“Стаття 41¹. Особливості виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави

1. Держава в особі Міністерства фінансів України або в особі банку, в якому держава є власником частки понад 75 відсотків акцій (далі, для цілей цієї статті, -державний банк), має право брати участь у виведенні з ринку

неплатоспроможного банку, що відповідає критеріям визначеним Кабінетом Міністрів України за погодженням з Національним банком України у спосіб, визначений пунктами 2-5 частини другої статті 39 цього Закону та частини дванадцятої цієї статті.

Виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України, у разі підтвердження рішенням Ради з фінансової стабільності наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи та обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи України.

Заходи, визначені планом врегулювання, в частині передачі всіх або частини майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку до перехідного/приймаючого банку, та продаж акцій банку при виведенні з ринку неплатоспроможного банку за участю держави здійснюються у строк:

не більше семи календарних днів з дня початку ліквідації неплатоспроможного банку, наступного за днем отримання Фондом рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у разі виведення банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 2 частини другої статті 39 цього Закону;

не більше семи календарних днів з дня, наступного за днем отримання Фондом рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктами 3 та 4 частини другої статті 39 цього Закону;

не більше двох календарних днів з дня, наступного за днем отримання Фондом рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39 цього Закону.

2. Виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та/або державного банку.

3. Вимоги, встановлені Національним банком України щодо обов'язкових нормативів, лімітів валютної позиції, нормативів обов'язкового резервування на кореспондентському рахунку банку в Національному банку України до банку, акції якого придбала держава відповідно до цієї статті, а також до банку, який прийняв майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку відповідно до цієї статті, застосовуються через трі місяці після набуття державою права власності на акції такого банку або після прийняття майна (активів) та зобов'язань таким банком.

4. Держава набуває право власності на акції перехідного або неплатоспроможного банку після укладення договору купівлі-продажу акцій, з оплатою акцій на умовах відстрочення платежу в порядку, встановленому цією статтею.

5. Кабінет Міністрів України, у разі якщо наступні дні після прийняття рішення є вихідними, забезпечує роботу протягом цих вихідних днів усіх юридичних та фізичних осіб (у тому числі працівників), необхідних для

підготовки та організації передачі всіх або частини майна (активів) та зобов'язань приймаючому/перехідному банку та продажу акцій банку державі.

6. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави у спосіб, визначений пунктами 2 і 3 частини другої статті 39 цього Закону, державний банк виступає приймаючим банком.

У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави у спосіб, визначений пунктами 4 або 5 частини другої статті 39 цього Закону, держава в особі Міністерства фінансів України виступає інвестором.

7. У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави на зобов'язання банку не поширюються обмеження, встановлені пунктом 1 частини п'ятої статті 36 цього Закону (крім обмежень щодо зобов'язань перед пов'язаними з неплатоспроможним банком особами), у тому числі не зупиняється виконання розрахункових та касових банківських документів банку в межах лімітів, визначених виконавчою дирекцією Фонду (крім операцій із пов'язаними з цим банком особами).

У разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, Фонд має право на підставі окремого рішення Кабінету Міністрів України встановити за пропозицією Національного банку України обмеження, визначені пунктом 1 частини п'ятої статті 36 цього Закону.

Не обмежуючи положень статей 40 та 42 цього Закону, зокрема щодо **набуття** права власності на передані майно (активи) та зобов'язання, сторони, визначені у договорі(ах) (змішаному договорі)/актах, укладених відповідно до статей 40 та 42 цього Закону, забезпечують протягом двох місяців з дня відчуження/передачі внесення відповідних змін до укладених договорів (змішаного договору)/актів, реєстрів відчужених майна (активів) та зобов'язань з урахуванням інформації про проведені операції, у тому числі отриманої від платіжних систем, та з урахуванням фактичних залишків на рахунках на дату їх відчуження. Узгодження інформації про проведені операції здійснюється з урахуванням підходів, визначених частиною б¹ статті 36 цього Закону.

8. Виведення з ринку неплатоспроможного банку за участю держави здійснюється з урахуванням наступного:

1) активи неплатоспроможного банку передаються на користь приймаючого/перехідного банку за вартістю, визначеною з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України;

2) зобов'язання неплатоспроможного банку передаються приймаючому/перехідному банку з урахуванням черговості, встановленої статтею 52 цього Закону;

3) не підлягають передачі до приймаючого/перехідного банку:

зобов'язання неплатоспроможного банку перед особами, пов'язаними з цим банком, згідно з переліком, наданим Національним банком України;

фінансова допомога акціонерів, що включається до основного капіталу банку;

зобов'язання за субординованим боргом;

зобов'язання за капітальним інструментом з умовами списання/конверсії, який включається до додаткового капіталу;

зобов'язання, на передачу яких встановлена заборона у законодавстві України, та/або зобов'язання, які підпадають під регулювання законодавства інших держав;

4) додаткова потреба приймаючого/перехідного банку/неплатоспроможного банку (у разі його продажу в цілому) у капіталі визначається з урахуванням аудиторського звіту міжнародно визнаної аудиторської фірми, залученої Фондом відповідно до частини дев'ятої цієї статті;

5) для здійснення Фондом заходів щодо відчуження/передачі майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку майно (активи), у тому числі грошові кошти неплатоспроможного банку, на яке накладено обтяження (у тому числі публічні) та/або обмеження на розпорядження (у тому числі арешти) до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних, передається з письмовим повідомленням особи, в інтересах якої накладено обтяження та/або обмеження на розпорядження (у тому числі арешт), перехідним/приймаючим банком. При цьому передане майно (активи), у тому числі грошові кошти, залишається обтяженим;

6) відчуження майна (активів) та зобов'язань здійснюється на користь приймаючого банку відповідно до статей 36 та 40 цього Закону, а передача майна (активів) та зобов'язань перехідному банку відповідно до статей 36 та 42 цього Закону, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею;

7) висновок Національного банку України щодо фінансового стану приймаючого банку та його спроможності виконати зобов'язання перед вкладниками та кредиторами не вимагається;

8) продаж акцій неплатоспроможного або перехідного банку Міністерству фінансів України чи державному банку, не потребує отримання інвестором погодження Національного банку України набуття істотної участі в банку, а також дозволу Антимонопольного комітету України на здійснення узгоджених дій та/або концентрацію;

9) фінансова підтримка приймаючому/перехідному банку у разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави Фондом не надається;

10) приймаючий/перехідний банк, який отримав майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку, за результатами проведеної аудиторською фірмою оцінки, у разі, якщо ця оцінка виявилась нижчою за вартість, визначену з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та

прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України, або стан майна (активу) погіршився в період проведення аудиторської перевірки, має право звернутись до неплатоспроможного банку з пропозицією щодо повернення такого майна (активу) та **отримання** компенсації або заміни його на інше.

Повернення такого майна (активу) та отримання компенсації або заміна його на інше майно (актив) може бути здійснено не пізніше двомісячного строку після отримання аудиторського висновку на підставі договору, який укладається між сторонами та погоджується Фондом. Розмір компенсації визначається як різниця між вартістю, визначеною з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України, та вартістю визначеною аудиторською фірмою. Повернення майна (активу) або заміна його на інше є підставою для внесення змін до укладених договорів, актів, ліквідаційної маси неплатоспроможного банку, при цьому обмеження, встановлені статтею 51 цього Закону, щодо майна (активів), яке передається на заміну, не застосовуються;

11) Міністерство фінансів України з моменту укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку/неплатоспроможного банку зобов'язане забезпечити контроль за діяльністю такого банку, відповідне корпоративне управління, звітність та контроль, а також безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань банку.

Фонд не призначає куратора у банк у разі виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави. Після продажу перехідного/неплатоспроможного банку державі банківський нагляд за таким банком здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України;

12) перехідний банк втрачає статус перехідного на наступний день після підтвердження результатами інспекційної перевірки Національного банку України інформації про приведення показників капіталу та ліквідності банку у відповідність до вимог банківського законодавства, про що Національний банк України повідомляє Фонд.

9. Не пізніше наступного дня після дня прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку копії такого рішення Кабінету Міністрів України та пропозиції Національного банку України передаються до Фонду. Про прийняте рішення Кабінет Міністрів України також розміщує інформацію на своєму офіційному веб-сайті.

У день отримання такого рішення Фонд у порядку, встановленому цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду, повинен затвердити план врегулювання для виведення неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений рішенням Кабінету Міністрів України, без пошуку інших інвесторів та приймаючих банків.

Під час процедури виведення **неплатоспроможного** банку з ринку за участі держави, Фонд приймає рішення про залучення міжнародно визнаної аудиторської фірми для надання у тримісячний строк аудиторського звіту, у тому числі висновків щодо фінансового стану банку, визначення розміру регулятивного капіталу банку та потреби у його додатковій капіталізації з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

Після отримання звіту міжнародно визнаної аудиторської фірми, залученої Фондом, Кабінет Міністрів України вживає заходи з приведення діяльності банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності.

10. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктами 2 або 3 частини другої статті 39 цього Закону, приймається Кабінетом Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються:

1) банк, який повинен має всі або частину майна (активів) та зобов'язання;

2) вартість активів з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України;

3) інформація про групи та обсяг майна (активів) та обсяг зобов'язань, які мають бути передані приймаючому банку;

4) перелік зобов'язань неплатоспроможного банку перед пов'язаними з цим банком особами;

5) розрахунок мінімальної потреби у капіталізації державою приймаючого банку **(за потреби)**.

Банк, визначений Кабінетом Міністрів України як приймаючий, зобов'язаний забезпечити виконання такого рішення Кабінету Міністрів України.

11. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, приймається Кабінетом Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються:

1) мета створення перехідного банку;

2) вартість активів з урахуванням результатів оцінки якості активів банку та прийнятності забезпечення за кредитними операціями, здійсненої відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України;

3) інформація про групи та обсяг майна (активів) та обсяг зобов'язань, які мають бути передані перехідному банку з урахуванням черговості, встановленої статтею 52 цього Закону;

4) перелік зобов'язань неплатоспроможного банку перед пов'язаними з цим банком особами;

5) розрахунки мінімальної потреби в капіталі;

б) розрахунок додаткової потреби перехідного банку у капіталі з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

12. Кабінет Міністрів України у разі підтвердження рішенням Ради з фінансової стабільності наявності ознак нестійкого фінансового стану банківської системи, а також обставин, що загрожують стабільності банківської та/або фінансової системи України може прийняти рішення та звернутись до Фонду з пропозицією про створення перехідного банку для можливості в подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, визначеного пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону.

Після отримання рішення Кабінету Міністрів України Фонд вживає заходів для утворення перехідного банку, реєстрації випуску акцій, державної реєстрації юридичної особи, видачі банківської ліцензії, відкриття рахунків, підключення до платіжних систем, у тому числі міжнародних, у строки і порядку, визначених статтею 42 цього Закону.

Рішення, які мають бути прийняті Фондом, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, іншими державними органами для створення та забезпечення в подальшому діяльності такого перехідного банку, є банківською таємницею до дня визнання відповідного банку неплатоспроможним.

Фонд, створивши перехідний банк для можливості в подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, визначеного пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, в день отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, вживає заходів щодо підготовки до передачі всіх або частини майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку до вже створеного перехідного банку.

У такому випадку держава придбаває акції перехідного банку після завершення двох календарних днів з дня, наступного за днем початку процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, з оплатою акцій на умовах відстрочення платежу в порядку, встановленому цією статтею.

Виконавча дирекція Фонду має право прийняти рішення про надання кредиту перехідному банку, створеному з метою, визначеною пунктом 2 частини шістнадцятої статті 42 цього Закону на підставі рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, у порядку та на умовах, визначених нормативно-правовими актами Фонду.

13. Рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39 цього

Закону, приймається Кабінетом Міністрів України за пропозицією Національного банку України, в якій зазначаються:

1) розмір корпоративних прав (кількість акцій) або розмір частки у статутному капіталі, які(а) не належить державі та має бути придбана державою;

2) рішення щодо необхідності обміну необтяжених грошових зобов'язань перед пов'язаними з банком особами згідно з переліком, наданим Національним банком України, а також необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, які не є пов'язаними з банком особами (кім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб), на акції додаткової емісії;

3) розрахунки мінімальної потреби в капіталі з урахуванням можливості обміну необтяжених грошових зобов'язань банку перед пов'язаними особами, а також необтяжених грошових зобов'язань перед юридичними та фізичними особами, які не є пов'язаними з банком особами (крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб), на акції додаткової емісії;

4) розрахунок додаткової потреби банку у капіталі з урахуванням консервативних сценаріїв економічного розвитку, визначених Національним банком України.

5) Фонд не пізніше наступного дня після отримання рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39 цього Закону, забезпечує вжиття заходів відповідно до статті 41 цього Закону з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

14. Прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку є підставою для зупинення внесення змін до системи депозитарного обліку цінних паперів неплатоспроможного банку та/або перехідного банку та/або відповідного власника цінних паперів неплатоспроможного банку та/або перехідного банку на строк, встановлений частиною першою цієї статті, крім операцій, передбачених цим Законом.

15. До здійснення внеску до статутного капіталу неплатоспроможного банку Фонд:

1) зобов'язаний повністю сформувати резерви банку на покриття збитків за активними банківськими операціями та визначити величину кредитного ризику за всіма активними банківськими операціями, у тому числі з урахуванням ризиків неповернення кредитів особами, пов'язаними з цим банком, ґрунтуючись на пропозиції, поданій Національним банком України до Кабінету Міністрів України;

2) має право розпорядитися необтяженими грошовими зобов'язаннями банку перед учасниками та пов'язаними особами, а також необтяженими грошовими зобов'язаннями перед юридичними та фізичними особами, **які не**

є пов'язаними з банком особами (крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб), а також необтяженими грошовими зобов'язаннями банку перед пов'язаними з банком особами шляхом обміну зазначених зобов'язань на акції додаткової емісії банку.

Якщо регулятивний капітал банку розрахований з урахуванням сформованих резервів банку на покриття збитків за активними банківськими операціями та визначення Національним банком України величини кредитного ризику за всіма активними банківськими операціями, та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку (у разі здійснення такого обміну), залишається від'ємним чи нульовим, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України у повному обсязі (або частку, яка не належить державі) за одну гривню. Кошти від продажу неплатоспроможного банку спрямовуються на поповнення коштів Фонду.

Якщо регулятивний капітал банку, розрахований з урахуванням сформованих Фондом резервів на покриття збитків за активними банківськими операціями та визначеної Національним банком України величини кредитного ризику за всіма активними банківськими операціями та обміну зобов'язань на акції додаткової емісії банку (у разі здійснення такого обміну), є додатнім, Фонд продає акції неплатоспроможного банку Міністерству фінансів України у повному обсязі (або частку, яка не належить державі) за ціною, що дорівнює розміру розрахованого регулятивному капіталу, на умовах відстрочення платежу. У такому разі ціна акцій коригується протягом трьох місяців після отримання звіту міжнародно визнаної аудиторської фірми, залученої Фондом.

16. З моменту набуття державою права власності на акції неплатоспроможного або перехідного банку Міністерство фінансів України зобов'язане надавати кошти та/або облігації внутрішньої державної позики для забезпечення своєчасного виконання банком своїх зобов'язань з їх подальшим обміном на акції банку після завершення всіх розрахунків за акції банку з попередніми власниками у разі, якщо капітал банку є позитивним.

Після набуття права власності на акції неплатоспроможного або перехідного банку державою банк протягом двох місяців проводить аналіз платоспроможності позичальників з урахуванням:

прозорості структури власності позичальників та визначення їх кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) (за наявності);

відповідності фінансового стану юридичної особи - позичальника чи майнового стану фізичної особи - позичальника, їх надходжень та доходів обсягам отриманих кредитів, а також інших зобов'язань, у тому числі тих, що обліковуються на позабалансових рахунках;

прозорості їх фінансової та господарської діяльності;

ліквідності та вартості застави.

Критерії позичальників, щодо яких проводиться аналіз їх платоспроможності, затверджуються радою банку протягом двох днів з дня придбання державою акцій такого банку.

Якщо в результаті аналізу платоспроможності позичальників банку не вдалося встановити кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) або джерела надходжень та доходів для повернення кредитів є непрозорими чи недостатніми, або позичальники не надали банку достатньої інформації для проведення аналізу наведених даних, банк формує резерви під такі кредити у розмірі до 100 відсотків і має право вимагати дострокового повернення зазначених кредитів. Аудиторська фірма під час проведення остаточної оцінки вартості акцій банку зобов'язана врахувати необхідність формування резервів під зазначені кредити.

У разі виявлення зобов'язань банку перед іншими особами, що не обліковувалися за балансовими та/або позабалансовими рахунками банку на момент набуття права власності на акції банку державою, правочини, за якими виникають такі зобов'язання, вважаються нікчемними, а зобов'язання не підлягають виконанню банком.

Правочини з обтяження грошових зобов'язань банку перед пов'язаними з банком особами, вчинені протягом одного місяця до дати прийняття рішення про участь держави у виведенні банку з ринку, та в період з дати прийняття такого рішення до дати набуття державою права власності на акції неплатоспроможного або перехідного банку включно, вважаються нікчемними.

17. Держава може взяти участь у виведенні неплатоспроможного банку з ринку шляхом сплати грошових внесків до статутного капіталу банку або шляхом обміну облігацій внутрішньої державної позики, розміщених на ринкових умовах, на акції неплатоспроможного, перехідного чи державного банку, що бере участь у виведенні з ринку неплатоспроможного банку.

Після придбання державою акцій банку банк із залученням незалежних, у тому числі міжнародних, експертів чи аудиторів розробляє план реструктуризації банку для забезпечення його подальшої прибуткової діяльності.

18. Міністерство фінансів України і державні банки, вважаються належними інвесторами та інвесторами, що виконують вимоги Фонду, з дня прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку.

19. Ціна перехідного банку визначається у договорі про купівлю - продаж акцій перехідного банку на рівні:

внесків, здійснених Фондом для формування статутного капіталу перехідного банку, та

понесених Фондом витрат, пов'язаних з його створенням та діяльністю, та

витрат Фонду, пов'язаних із здійсненням тимчасової адміністрації та ліквідаційної процедури неплатоспроможного банку, в межах кошторису витрат банку, затвердженого Фондом (у разі, якщо вартість непереданих приймаючому/перехідному банку майна (активів) менша за розмір витрат, визначений кошторисом витрат на ліквідацію неплатоспроможного банку).

20. Фонд, в процесі утворення перехідного банку за участі держави (крім перехідного банку, що створюється відповідно до частини дванадцятої цієї статті), за поданням Міністерства фінансів України призначає керівників та органи управління та контролю перехідного банку.

Міністерство фінансів України, у разі прийняття державою участі у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 5 частини другої статті 39 цього Закону, або у разі придбання державою перехідного банку, створеного відповідно до частини дванадцятої цієї статті, самостійно призначає керівників та органи управління та контролю банку після укладення з Фондом договору купівлі-продажу акцій.

Міністерство фінансів України, у разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, має право здійснити відбір кандидатів на посади керівників та до складу органів управління та контролю банку з числа керівників неплатоспроможного банку, який виводиться з ринку за участю держави.

Міністерство фінансів України пропонує Фонду/самостійно призначає таких кандидатів на посади керівників та створює органи управління та контролю банку, інвестором якого є держава, за умови:

відсутності фактів, інформації, що свідчать про недобросовісне виконання цими особами своїх посадових обов'язків та їх вплив на обставини, що призвели до віднесення банку до категорії неплатоспроможних;

якщо участь особи в управлінні банком буде сприяти ефективності його діяльності;

відсутності інформації про істотні та/або систематичні порушення особою вимог банківського, фінансового, валютного, податкового законодавства, законодавства з питань фінансового моніторингу, законодавства про цінні папери, акціонерні товариства та фондовий ринок;

виконання особою фінансових зобов'язань, відповідність діяльності особи стандартам ділової практики та/або професійної етики.

Фонд, у разі наявності інформації, що свідчить про невідповідність кандидата на посаду визначеним цією частиною умовам, має право звернутись до Міністерства фінансів України з пропозицією щодо заміни запропонованої кандидатури.

Положення статті 7 Закону України "Про банки і банківську діяльність" поширюються на банк, придбаний державою відповідно до цієї статті, і застосовуються через один рік після набуття державою права власності на акції такого банку.

21. Кабінет Міністрів України за участі Національного банку України та Фонду має право прийняти рішення про зміну способу виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави”;

12) у статті 42:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. Фонд приймає рішення про утворення перехідного банку із передачею всіх або частини майна (активів) і всіх або частини зобов'язань із збереженням черговості згідно із статтею 52 цього Закону одного або декількох неплатоспроможних банків на підставі:

плану врегулювання, складеного відповідно до статті 39 цього Закону;

плану врегулювання та рішення Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку у спосіб, визначений пунктом 4 частини другої статті 39 Закону;

рішення Кабінету Міністрів України з пропозицією про створення Фондом перехідного банку для можливості в подальшому застосування способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, визначеного пунктом 4 частини 2 статті 39 цього Закону”;

доповнити частинами 1¹ - 1⁴ такого змісту:

“1¹. Фонд за погодженням з Національним банком України у разі виявлення у діяльності системно важливого банку фактів, які свідчать про можливість збільшення у подальшому потенційних витрат Фонду у разі виведення такого банку з ринку, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, має право прийняти рішення про утворення перехідного банку для передачі всього або частини майна (активів) та всіх або частини зобов'язань (із збереженням черговості, визначеної статтею 52 цього Закону), яка буде здійснена після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Рішення, які прийняті Фондом, Національним банком України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, іншими державними органами для створення та забезпечення в подальшому діяльності такого перехідного банку, є банківською таємницею до часу визнання банку неплатоспроможним.

1². Перехідний банк утворюється у формі акціонерного товариства. Перехідний банк провадить свою діяльність з дотриманням вимог цього Закону та у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

1³. Фонд, у разі створення перехідного банку з метою, визначеною пунктом 1 частини шістнадцятої статті 42 Закону (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону), призначає у такий банк керівника (директора) та головного бухгалтера та їх заступників (у разі необхідності), які виконують функції органів управління та контролю банку.

Фонд, у разі створення перехідного банку, з метою, визначеною пунктом 2 частини шістнадцятої статті 42 Закону (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону), призначає в такий банк керівників та створює органи управління та контролю банку відповідно до вимог банківського законодавства, за виключенням вимог щодо наявності у складі ради банку незалежних директорів та функцій, які мають належати до виключної компетенції ради та правління банку. Перелік функцій, виконання яких належить до компетенції ради та правління перехідного банку визначається статутом перехідного банку.

Керівники перехідного банку, створеного Фондом, розпочинають виконання своїх посадових обов'язків без письмової згоди на це Національного банку України.

Погодження Національного банку України призначення та/або визначення професійної придатності та/або ділової репутації кандидата на посади керівників такого перехідного банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту, працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу, не вимагається.

1⁴. Для утворення перехідного банку отримання Фондом погодження Національного банку України набуття істотної участі та дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію не вимагається”;

у частині другій слова “спільно Фондом” замінити словами “нормативно-правовим актом Фонду, погодженим з”;

у частині третій слова “подання письмового клопотання” замінити словами “отримання заяви”;

у частині шостій слова та цифри “крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону” замінити словами та цифрами «крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону, та пунктом 1¹ частини першої цієї статті”);

у першому реченні частини восьмої слова та цифри “крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону” замінити словами та цифрами “(крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону та утворення перехідного банку як приймаючого банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону)”;

у частині дев'ятій:

в абзаці першому слова “пов'язаними особами банку, активи” замінити словами “пов'язаними з банком особами, майно (активи)”;

друге речення абзацу третього викласти у такій редакції:

“Такий порядок має передбачати дотримання інвестором вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та вимог до ділової репутації”;

у абзаці четвертому слово “зобов’язання” замінити словами “зобов’язань, визначених договором”;

у частині десятій:

абзац перший викласти у такій редакції:

“Перехідному банку передаються всі або визначені відповідно до плану врегулювання майно (активи) та зобов’язання неплатоспроможного банку/іншого перехідного банку, передача яких не заборонена відповідно до законодавства”;

абзац другий після слова “Закону” доповнити словами “а також особливостей, встановлених статтею 41¹ цього Закону (у разі участі держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку)”;

доповнити абзацом третім такого змісту:

“Передача всіх або частини майна (активів) та зобов’язань неплатоспроможного банку до перехідного банку/від перехідного банку до перехідного **банку** не потребує отримання Фондом дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію”;

у частині одинадцятій слова “активів і зобов’язань” замінити словами “від неплатоспроможного банку/іншого перехідного банку або передачею іншому перехідному банку всіх або частини майна (активів) та зобов’язань”;

частину дванадцяту викласти у такій редакції:

“12. Перехідний банк у порядку правонаступництва набуває всіх прав за переданими йому майном (активами) (включаючи права за договорами забезпечення, у тому числі поруки), а також набуває обов’язків боржника за вимогами кредиторів (вкладників) за переданими зобов’язаннями без необхідності внесення змін до відповідних договорів. Фонд зобов’язаний повідомити **боржників і кредиторів** про передачу майна (активів) та зобов’язань неплатоспроможного банку перехідному банку шляхом розміщення узагальненої інформації на офіційних веб-сайтах Фонду, неплатоспроможного та перехідного банку. Кожний боржник та/або кредитор має право отримати інформацію про себе у приміщенні неплатоспроможного та перехідного банку або за телефоном (після ідентифікації).

Перехідний банк є правонаступником неплатоспроможного банку за переданими правочинами та договорами, які забезпечували операційну та господарську діяльність неплатоспроможного банку, зокрема договорів, укладених з працівниками банку, договорів про оренду нерухомого майна, ліцензійних договорів на нематеріальні активи, надання комунальних послуг, послуг зв’язку, охорони тощо. У разі припинення, розірвання або порушення умов таких договорів з боку контрагентів банку перехідний банк має право

вимагати відшкодування збитків у порядку, встановленому законодавством України.

Передача всіх або частини майна (активів) та зобов'язань банку може здійснюватися на підставі акту(ів) приймання-передачі, які не підлягають нотаріальному посвідченню, незалежно від того чи укладалися договори, права та обов'язки за якими передаються в нотаріальній формі.

З моменту підписання акту(ів) приймання-передачі, перехідний банк набуває всіх прав на майно (активи) неплатоспроможного банку, які належали йому на момент передачі.

Орган, який проводить державну реєстрацію прав на майно (активи), у тому числі обтяжень на таке майно або обмеження на розпорядження (у тому числі арешт), здійснює державну **реєстрацію на підставі** акту(ів) приймання-передачі майна (активів) та зобов'язань або витягу з нього, засвідченого керівником перехідного банку. Орган, який проводить державну реєстрацію прав на майно (активи), не має права вимагати для реєстрації інші документи, що підтверджують набуття прав на майно (активи), ніж ті, які визначені цим Законом.

Після укладення договору купівлі-продажу акцій перехідного банку, якому передані майно (активи) та зобов'язання неплатоспроможного банку/іншого перехідного банку, та передачі таких акцій інвестору:

1) інвестор не може бути позбавлений права власності на придбані ним акції перехідного банку;

2) учасники, боржники, кредитори (крім Фонду) неплатоспроможного банку або його контрагенти за будь-якими договорами, у тому числі права і обов'язки щодо яких не передані перехідному банку, банку, який втратив статус перехідного, не можуть вимагати позбавлення такого банку прав на передані йому майно (активи) або зменшення обсягу таких прав;

3) власник акцій неплатоспроможного банку і неплатоспроможний банк не мають права вимагати від інвестора та/або перехідного банку або банку, який втратив статус перехідного, відшкодування будь-яких збитків, понесених у результаті передачі на користь перехідного банку **майна (активів)** та зобов'язань неплатоспроможного банку, з підстав недійсності, скасування, анулювання або визнання протиправними та нечинними будь-яких рішень, правочинів або інших дій, прийнятих або вчинених у процесі визнання банку неплатоспроможним та його виведення з ринку”;

у частині тринадцятій:

перше речення викласти у такій редакції:

“13. Перехідний банк, утворений у спосіб, передбачений пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону з метою, визначеною пунктом 1 частини шістнадцятої статті 42 цього Закону, втрачає статус перехідного після виконання інвестором усіх умов договору купівлі-продажу акцій перехідного банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону), а у разі

продажу перехідного банку, утвореного як приймаючий, у спосіб, передбачений пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону з метою, визначеною пунктом 2 частини шістнадцятої статті 42 Закону, - у день повідомлення Фонду про набуття права власності на акції перехідного банку інвестором”;

у третьому реченні слово “служби” замінити словом “підрозділу”;

частину чотирнадцяту викласти у такій редакції:

“14. Фонд наступного дня після підписання **акту(ів) приймання - передачі** майна (активів) та зобов’язань на користь перехідного банку подає Національному банку України пропозицію про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію неплатоспроможного банку”;

у пункті 2 частини шістнадцятої слова та цифри “пунктами 2 та 3” замінити словами та цифрами “пунктами 2, 3 або 4”;

частини сімнадцяту та вісімнадцяту викласти у такій редакції:

“17. У разі створення перехідного банку з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктом 4 частини другої статті 39 цього Закону, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає мінімальним вимогам до статутного капіталу акціонерного товариства;

2) на нього не поширюються вимоги, встановлені Національним банком України щодо обов’язкових економічних нормативів, лімітів валютної позиції, порядку формування та зберігання обов’язкових резервів, формування резервів на покриття збитків за активними банківськими операціями та визначення величини кредитного ризику за всіма активними банківськими операціями;

3) його утворення здійснюється після отримання письмового зобов’язання інвестора щодо придбання перехідного банку та зарахування інвестором-переможцем конкурсу коштів у вигляді додаткового гарантійного внеску на рахунок Фонду, відкритий у Національному банку України, у розмірі, визначеному Фондом (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону).

Після укладення зазначеного договору Фонд повертає кошти у вигляді додаткового гарантійного внеску або його залишок. Фонд може зараховувати кошти у вигляді додаткового гарантійного внеску в рахунок виконання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку;

4) перехідний банк звільняється від сплати початкового внеску та регулярних внесків до Фонду. Після продажу перехідного банку інвестору цей банк сплачує регулярні внески до Фонду на загальних підставах;

5) переможцем відкритого конкурсу є інвестор, конкурсна пропозиція якого відповідає принципу виведення неплатоспроможного банку з ринку у найменш витратний для Фонду спосіб та який взяв на себе зобов’язання

здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності або здійснити приєднання перехідного банку до існуючого платоспроможного банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону);

б) після завершення процедури створення, видачі банківської ліцензії та передачі йому майна (активів) та зобов'язань Фонд укладає з інвестором договір купівлі-продажу всіх акцій перехідного банку. Цей договір є підставою для реєстрації права власності інвестора на акції перехідного банку та здійснення інших облікових операцій з акціями банку в депозитарній системі;

7) інвестор зобов'язаний виконувати план заходів з приведення діяльності перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, поданий до Фонду разом з конкурсною пропозицією, що передбачає придбання ним перехідного банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону);

8) умовою договору купівлі-продажу акцій перехідного банку є зобов'язання інвестора у визначені договором терміни (але у будь-якому разі не більше строку, на який його створено) здійснити заходи з приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону). Договір має передбачати штрафні санкції за неналежне виконання інвестором цієї умови. Її невиконання є підставою для розірвання договору купівлі-продажу акцій перехідного банку на вимогу Фонду.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку, створеного відповідно до пункту 1 частини шістнадцятої цієї статті, протягом одного місяця після передачі майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону),

Якщо протягом зазначених у цій частині строків або строків, зазначених у статті 41¹ цього Закону (у разі виведення банку з ринку за участі держави), перехідний банк не продано інвестору, Фонд має право передати всі або частину майна (активів) та зобов'язання такого банку іншому перехідному банку **або** не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Передача майна (активів) та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку

України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через п'ять днів з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного (крім випадків **виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених**, статтею 41¹ цього Закону). Фонд зобов'язаний забезпечити безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу, відповідне управління, формування та подання звітності у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду.

Після реєстрації інвестором прав власності на акції такого банку в депозитарній системі Фонд припиняє керівництво в такому банку.

Фонд з метою контролю за процесом виконання інвестором договору купівлі-продажу акцій перехідного банку призначає з числа своїх працівників куратора такого банку (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону).

Куратор Фонду здійснює свої функції, передбачені цією частиною, у строк, що не перевищує один місяць з дня його призначення.

Куратор Фонду має право зупиняти, припиняти, обмежувати будь-які операції, що здійснюються перехідним банком, крім заборони використання в банку права голосу придбаних акцій, без необхідності отримання на це згоди керівників, органів управління та контролю перехідного банку, проданого інвестору, а також контролює відповідність всіх операцій перехідного банку вимогам законодавства.

Вимоги куратора Фонду є обов'язковими до виконання інвестором, керівниками, органами управління та контролю такого банку, а також працівниками банку.

Куратор Фонду підзвітний виконавчій дирекції Фонду.

Інвестор, керівники, органи управління та контролю, працівники перехідного банку, проданого інвестору є підзвітними куратору Фонду та надають йому будь-яку інформацію, у тому числі інформацію з обмеженим доступом.

Протягом строку виконання куратором Фонду передбачених цією статтею функцій такий банк діє відповідно до плану врегулювання, а також на нього поширюються обмеження, визначені частинами п'ятою та шостою статті 36 цього Закону.

Після здійснення інвестором відповідно до умов договору заходів з приведення перехідного банку у відповідність з вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності Фонд повідомляє Національний банк України про необхідність проведення

інспекційної перевірки банку. Банк надає Національному банку України необхідну інформацію та документи для проведення інспекційної перевірки і підготовки обґрунтованих висновків.

Національний банк України проводить інспекційну перевірку перехідного банку та подає звіт про її результати не пізніше 15 робочих днів з дня отримання Національним банком України повідомлення Фонду про необхідність її проведення.

Фонд приймає рішення про припинення повноважень куратора Фонду у перехідному банку наступного дня після отримання результатів інспекційної перевірки Національного банку України, яка підтвердила приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, та повідомляє про прийняте рішення Національний банк України.

У разі якщо результати інспекційної перевірки Національного банку України не підтвердили приведення діяльності перехідного банку у відповідність із вимогами банківського законодавства України щодо дотримання нормативів капіталу та ліквідності, Фонд вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку. Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через п'ять днів з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України.

Після прийняття Національним банком України такого рішення Фонд має право передати всі або **частину** майна (активів) та зобов'язання іншому перехідному банку. У такому випадку передача **всього** або частини майна (активів) та зобов'язань здійснюється без необхідності отримання висновку Національного банку України щодо фінансового стану перехідного банку як приймаючого банку та без надання фінансової підтримки з боку Фонду.

18. У разі утворення перехідного банку як приймаючого, з метою реалізації способу виведення неплатоспроможного банку з ринку, передбаченого пунктами 2, 3 або 4 частини другої статті 39 цього Закону, такий банк діє з такими особливостями:

1) статутний капітал перехідного банку утворюється у розмірі, що відповідає вимогам Національного банку України до статутного капіталу банку;

1¹) перехідний банк утворюється за рішенням виконавчої дирекції Фонду;

1²) перехідний банк має забезпечити дотримання вимог, встановлених Національним банком України щодо нормативів капіталу та ліквідності, через три місяці після його створення;

2) банківський нагляд за таким банком здійснює Національний банк України з урахуванням особливостей та в порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України;

3) до перехідного банку передаються всі або частина майна (активів) та зобов'язання неплатоспроможного/іншого перехідного банку без надання фінансової підтримки з боку Фонду;

4) сума переданих перехідному банку майна (активів) та зобов'язань неплатоспроможного банку є тотожними **(крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участі держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону)**, а зобов'язання неплатоспроможного банку, що гарантуються Фондом, не можуть бути передані частково;

5) перехідному банку не передаються (крім випадків передачі майна (активів) та зобов'язань іншому перехідному банку) майно (активи) та зобов'язання пов'язаних з неплатоспроможним банком осіб, за переліком, наданим Національним банком України;

б) перехідний банк звільняється від сплати початкового та регулярного зборів до Фонду. З дня втрати статусу перехідного банку такий банк сплачує збори до Фонду на загальних підставах.

До перехідного банку додатково, на підставі планів їх врегулювання у порядку та за умов, визначених цією частиною, можуть передаватися всі або частина майна (активів) та зобов'язань системно важливих банків, а за окремим рішенням виконавчої дирекції - інших банків, що не мають статусу системно важливих.

Фонд зобов'язаний здійснити продаж перехідного банку протягом року з дня його створення. За наявності обґрунтованих підстав цей строк може бути продовжений виконавчою дирекцією Фонду до одного року.

Якщо протягом зазначених у цій частині строків не виявлено наміру інвестора купити перехідний банк, Фонд має право передати **все** або частину майна (активів) та зобов'язань такого банку іншому приймаючому банку або не пізніше дня, наступного за днем закінчення встановленого строку, вносить Національному банку України пропозицію про ліквідацію такого банку.

Національний банк України приймає рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку не пізніше ніж через п'ять днів з дня отримання подання Фонду, підготовленого відповідно до вимог Національного банку України”;

абзац другий частини дев'ятнадцятої викласти у такій редакції:

“Фонд зобов'язаний забезпечити контроль за діяльністю перехідного банку до дня втрати ним статусу перехідного (крім випадків виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави, передбачених статтею 41¹ цього Закону). Фонд зобов'язаний забезпечити безперебійну операційну діяльність та виконання усіх чинних зобов'язань перехідного банку до дня його продажу, відповідне управління, формування та подання звітності у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду”;

у другому реченні абзацу першого частини двадцятої слово “інсайдерів” замінити словами “учасників, пов'язаних з банком осіб”;

13) статтю 42¹ виключити;

14) у статті 44:

частину п'яту викласти у такій редакції:

“5. Фонд з дня початку процедури ліквідації банку **протягом** трьох років (у випадку ліквідації системно-важливого банку - протягом п'яти років) забезпечує виконання заходів щодо управління майном (активами) банку та задоволення вимог кредиторів.

Фонд має право прийняти рішення про продовження строку управління майном (активами) банку та задоволення вимог кредиторів у разі виникнення обставин, що унеможливають здійснення продажу майна (активів) банку та задоволення вимог кредиторів, на весь час існування таких обставин.

Підставами продовження Фондом строку є такі обставини:

неможливість доступу Фонду або уповноваженої особи Фонду до банку при здійсненні ліквідації, до його **майна** (активів), книг, записів, документів, баз даних;

набрання законної сили судовим рішенням про скасування або визнання нечинним рішення виконавчої дирекції Фонду про початок процедури ліквідації банку, якщо Фонд оскаржує таке судове рішення;

незадоволення вимог усіх кредиторів банку за наявності майна (активів) банку, нереалізованого з причин рішень суду або іншого компетентного органу, яке мало наслідком неможливість продажу майна (активів) в порядку, визначеному частинами шостою - тринадцятою статті 51 цього Закону, або з причини відмови в наданні таких, що вимагаються законом, дозволу або згоди на вчинення правочину щодо відчуження майна(активів)”;

доповнити частинами шостою - сьомою такого змісту:

“6. Фонд у разі відсутності майна (активів)/ або задоволення всіх вимог кредиторів, у порядку встановленому нормативно-правовими актами Фонду, затверджує ліквідаційний баланс і звіт про виконання ліквідаційної процедури.

7. У двомісячний строк з дня затвердження ліквідаційного балансу та звіту про виконання ліквідаційної процедури Фонд подає документи для внесення запису про припинення банку до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Фонд має право прийняти рішення про продовження строку подання документів для внесення запису про припинення банку до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань у разі здійснення заходів, зазначених у частині **п'ятій** статті 52 цього Закону, на час, необхідний для їх повного здійснення”;

15) у частині другій статті 46:

пункт 6 викласти у такій редакції:

“6) Фонд здійснює заходи із виконання плану врегулювання, який передбачає виведення банку з ринку у спосіб, передбачений пунктом 2 частини другої статті 39 цього Закону, та відчужує майно (активи) та

зобов'язання відповідно до статті 40 цього Закону на користь приймаючого банку протягом 30 днів з дня опублікування відомостей відповідно до частини другої статті 45 цього Закону. **Вчинення** правочинів, пов'язаних з відчуженням майна (активів) банку чи передачею його майна третім особам (крім приймаючого банку), допускається в порядку, передбаченому статтею 51 цього Закону”;

абзаци десятий- тринадцятий виключити;

16) частину п'яту статті 48 викласти у такій редакції:

“5. Фонд має право здійснювати реструктуризацію заборгованості клієнта банку, що ліквідується, у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Фонду, у тому числі **шляхом**:

1) зміни строку користування майном (активом) **клієнтом (-ами) банку**, у тому числі на строк, що перевищує строк ліквідації банку;

2) часткового виконання зобов'язань;

3) зміни процентної ставки за кредитом;

4) зміни виду забезпечення, що збільшить вартість майна (активу), **що є забезпеченням виконання умов договору**;

5) незастосування штрафних санкцій/пені, неустойки”;

17) статтю 51 доповнити частиною вісімнадцятою такого змісту:

“18. Не допускається забезпечення позову шляхом встановлення заборони або обов'язку Фонду, банку, віднесеному до категорії неплатоспроможних, банку, що ліквідується відповідно до цього Закону, їх посадовим особам, іншим особам під час реалізації Фондом майна (активів) банку, віднесеного до категорії неплатоспроможних, вчиняти певні дії або шляхом встановлення обов'язку для таких осіб утримуватися від вчинення певних дій”;

18) статтю 52² виключити;

19) у статті 53:

частину першу викласти у такій редакції:

“1. Для завершення ліквідаційної процедури банку Фонд має право виставити на реалізацію майно (активи) банку, що залишились нереалізованими шляхом проведення відкритого конкурсу (аукціону) без обмеження мінімальної ціни продажу, що передбачено цим Законом та нормативно-правовими актами Фонду”;

частини третю - п'яту викласти у такій редакції:

“3. Ліквідаційна процедура банку вважається завершеною з моменту затвердження ліквідаційного балансу, а банк ліквідованим з моменту внесення запису про припинення банку до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

4. У день внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань Фонд надсилає Національному банку України звіт про виконання ліквідаційної процедури та ліквідаційний баланс.

5. Не пізніше наступного робочого дня після внесення запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань про припинення банку Фонд оприлюднює на офіційному веб-сайті Фонду інформацію про завершення ліквідаційної процедури банку та припинення банку як юридичної особи”;

20) у статті 54:

частину першу після слів “Національним банком України” доповнити словами “Кабінетом Міністрів України, Міністерством фінансів України, Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку”, а після слів “оскаржені до суду” доповнити словами “виключно з метою встановлення їх законності”;

доповнити частинами третьою - сьомою такого змісту:

“3. Особливості оскарження рішень (індивідуальних актів) Фонду про запровадження тимчасової адміністрації у банку, про початок процедури ліквідації банку, про затвердження плану врегулювання та будь-яких інших рішень (індивідуальних актів), прийнятих на його виконання, а також рішень (індивідуальних актів) щодо призначення уповноважених осіб Фонду, делегування їм повноважень, рішень (індивідуальних актів) Національного банку України про затвердження пропозиції Національного банку України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку, рішень Кабінету Міністрів України про участь держави у виведенні неплатоспроможного банку з ринку та рішень (індивідуальних актів) Міністерства фінансів України, прийнятих на виконання таких рішень Кабінету Міністрів України, а також рішень (індивідуальних актів) Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, прийнятих у процесі виведення неплатоспроможного банку з ринку, встановлюються Кодексом адміністративного судочинства України.

4. Розпочата процедура виведення неплатоспроможного банку з ринку не може бути зупинена/припинена, у тому числі у разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних актів Національного банку України та/або Фонду, що були підставою для її початку.

5. Розпочата процедура ліквідації банку не може бути зупинена/припинена, у тому числі у разі визнання протиправними (незаконними) та скасування індивідуальних актів Національного банку України та/або Фонду, що були підставою для її початку.

6. Визнання протиправними (незаконними) та скасування рішень (індивідуальних актів), визначених частиною третьою цієї статті, не відновлює того становища банку, яке існувало до прийняття такого акта/рішення, включаючи відновлення правового статусу цього банку, та відновлення прав акціонерів на момент прийняття такого акта/рішення; не може бути підставою для визнання недійсними, нечинними, протиправними та скасування будь-яких рішень, правочинів або інших дій/визнання

протиправною бездіяльністю, прийнятих, вчинених або допущених у процедурі виведення банку з ринку та ліквідації; не породжує будь-яких прав у осіб, які були учасниками банку на момент прийняття такого індивідуального акта/рішення, окрім права на відшкодування завданої шкоди.

7. У разі визнання протиправним (незаконним) та скасування рішення (індивідуального акта), зазначеного у частині третій цієї статті, особа має право вимагати відшкодування шкоди, завданої таким рішенням (індивідуальним актом), у порядку, передбаченому законом. У разі, прийняття **Національним банком України рішення (індивідуального акта) про віднесення банку до категорії неплатоспроможних/ відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку або Фондом - рішення, що розпочинає процедуру виведення банку з ринку або ліквідацію банку**, а також індивідуальних актів Кабінету Міністрів України, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо виконання заходів плану врегулювання, **що припинили право власності на акції, право учасників банку або осіб, які були учасниками банку на дату прийняття такого рішення (індивідуального акта)** на відшкодування шкоди, завданої таким рішенням (індивідуальним актом), повинно застосовуватися з урахуванням особливостей, встановлених статтею 79¹ Закону України “Про банки і банківську діяльність”.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до дня набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб:

1) здійснити (продовжити) процедури виведення неплатоспроможних банків з ринку, ліквідацію банків відповідно до Закону України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”, підстави (індивідуальні акти) для початку тимчасової адміністрації, ліквідації яких було визнано протиправними (незаконними) та скасовано до дня набрання чинності цим Законом;

2) здійснювати ліквідацію банку, процедура ліквідації якого була розпочата або продовжена до дня набрання чинності цим Законом, з дотриманням вимог цього Закону щодо здійснення ліквідаційної процедури системно важливого банку;

3) забезпечувати з урахуванням вимог цього Закону організацію роботи щодо вжиття заходів для забезпечення задоволення вимог кредиторів до банку/відшкодування заподіяної шкоди (збитків) на користь Фонду гарантування вкладів фізичних осіб для подальшого спрямування кредиторам (колишнім кредиторам) банку, процедура ліквідації якого була розпочата до дня набрання чинності цим Законом:

а) у разі виявлення операцій, що призвели до заподіяння шкоди банку та/або його кредиторам, та осіб, які брали участь у таких операціях та/або отримали від них майнову вигоду, і розміру заподіяної шкоди;

б) від імені та в інтересах банку як інвестора шляхом ініціювання процесів, позовів чи проваджень (цивільних, адміністративних, кримінальних чи господарських) у будь-яких судах та/або арбітражах належної юрисдикції (в тому числі у іноземних та міжнародних судах) щодо шкоди (збитків), заподіяної банку фізичними чи юридичними особами (приватного чи публічного права) та державами, внаслідок:

прямої чи непрямой націоналізації або експропріації майна (інвестицій) банку, піддання таких інвестицій заходам, рівним по наслідках експропріації;

реквізиції, руйнування, **заподіяння** шкоди або знецінення майна (інвестицій) банку внаслідок воєнних дій, збройних конфліктів, громадських заворушень або інші подібних дій.

4. Банкам/юридичним особам, у яких Національним банком України відкликано банківські ліцензії, але відомості про яких наявні в Державному реєстрі банків, підстави (індивідуальні акти) для запровадження тимчасової адміністрації, ліквідації яких було визнано протиправними (незаконними) та скасовано до дня набрання чинності цим Законом, забезпечити передачу уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб печаток і штампів, матеріальних та інших цінностей, бухгалтерської та іншої документації банку протягом строку, встановленого Фондом гарантування вкладів фізичних осіб у оголошенні, опублікованому на офіційній сторінці Фонду гарантування вкладів фізичних осіб в мережі Інтернет і в газеті “Урядовий кур’єр” або “Голос України”.

5. Судові провадження, розпочаті до набрання чинності цим Законом, у яких на день набрання чинності цим Законом не ухвалено остаточне рішення, вирішуються, розглядаються або переглядаються з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

6. Судові провадження в адміністративних справах, визначених частиною першою статті 266¹ Кодексу адміністративного судочинства України, в яких предметом спору є вимоги, що не відповідають нормам частин сьомої - десятої статті 266¹ Кодексу адміністративного судочинства України, і судовий розгляд яких станом на день набрання чинності цим Законом не завершений в судах першої, апеляційної або касаційної інстанцій шляхом постановлення рішення (ухвали, постанови), підлягають закриттю у відповідній частині судом, який розглядає справу.

7. Судові провадження в господарських справах за позовом учасника та/або колишнього учасника банку про захист прав або інтересів, які були порушені внаслідок виведення банку з ринку на підставі протиправного (незаконного) індивідуального акта Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних

осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішення Кабінету Міністрів України, судовий розгляд яких станом на день набрання чинності цим Законом не завершений в судах першої, апеляційної або касаційної інстанцій шляхом постановлення рішення (ухвали, постанови), у разі невідповідності обраних позивачем способів захисту вимогам частин третьої, четвертої статті 5 Господарського процесуального кодексу України підлягають закриттю у відповідній частині судом, який розглядає справу.

8. Встановлені цим Законом правила визначення розміру шкоди, завданої у результаті виведення банків з ринку на підставі протиправних (незаконних) індивідуальних актів Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Міністерства фінансів України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, рішень Кабінету Міністрів України, застосовуються при вирішенні всіх судових спорів, які станом на дату набрання чинності цим Законом не завершені в судах першої, апеляційної або касаційної інстанцій шляхом постановлення рішення (ухвали, постанови)".

9. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

10. Національному банку України, Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку та Фонду гарантування вкладів фізичних осіб:

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;
привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.